

Vzpomínky na SKI&Telescopy 2013 ve dnech 20.-24.2.2013

Středa 20.2.2013

Můj zdravotní stav trvající od 31.1.2013, kdy jsem se podrobil náročné operaci mozku kvůli zhoubnému nádoru, dával tušit, že SKI bude v mém případě o všem jiném jen ne o lyžování. Asi jsem tomu příliš nevěřil, protože těsně před odjezdem jsem do auta přibalil i svoje běžky a sjezdařskou helmu. Nakonec mne povzbudil i verdikt psycholožky neurochirurgie liberecké nemocnice konstatující po testech absolvovaných v tento den ráno, že již zase mohu řídit automobil. To nám umožnilo nechat doma a nezneužít k řízení auta našeho syna, který aspoň mohl pokračovat ve studiu 5. semestru na stavební fakultě ČVUT v Praze. Plní nadšení jsme vyrazili až asi okolo 14:30 hodin z Liberce směrem na Jablonec n/N, kde jsme s Ilonou naložili do auta dalšího SKI-účastníka Lindu Rumlovou. Naše cesta do Vsetína ubíhala celkem dobře a to až do Hradce Králové, kde mne Linda vystřídala za volantem. Těsně za Holicemi mezi Jaroslaví a Vysokým Mýtem nás ale zaskočila ledovka, díky níž jsme asi 1,5 hodiny čekali v zácpě tvořené samými kamiony na příjezd sypače, který by aspoň na chvíli zbavil asfalt ledového příkrovu. Teprve po této době jsme mohli pokračovat dál v cestě plni obav, zda projedeme Hřebečským tunelem, který byl po nějaké nehodě také dočasně neprůjezdný. Skoro polovinu cesty jsme pak řešili dilema, zda máme jet z Olomouce rovnou do Zlína a dále do Vsetína kvůli havárii kamionu, který zcela zatarasil silnici z Valmezu do Vsetína. Nakonec jsme se rozhodli pro starou známou trasu přes Valmez, kde jsme mohli zamávat hvězdárně, kterou jsme již za tmy míjeli. Velké zpoždění, které jsem nabrali již za Hradcem Králové se ale promítlo do pozdní doby našeho příjezdu do Kýchové, a to i díky tomu, že jsme chvíli hledali správnou odbočku v Huslenkách. Přesto náš příjezd do místa konání SKI 2013 byl určitě rekordem, protože jsme vzdálenost 371 km zdolali asi po 7,5 hodině jízdy. Ten večer jsme dozajista dorazili jako poslední, zatímco na chatě nás již očekávali Dana a Láďa Šmelcovi s jejich Adélkou, Jura Komrska se svým zeťem a 2 vnoučky, Mirek Janata se synem Martinem a Luděk Dlabola s manželkou a synkem Ondráškem. Na závěr středy je nutné se také zmínit o počasí - teplota v údolí před půlnocí atakovala -13°C a všude kolem bylo spousty prašanu. Nutné je uvést, že jsme byli ještě okolo 23. hodiny v kuchyni chaty pohoštění velice chutnou kyselickou uvařenou Danou Šmelcerovou. Po přivítání se všemi ebicyklisty jsem po půlnoci šli na kutě a spali jsme až do samého rána tj. cca do 7:00 hodin, protože v 8:00 hodin byla snídaně a v 9:00 hodin jsme naplánovali čas odchodu na první lyžařský výlet.

Čtvrtek 21.2.2013

Už večer jsem měl jasno, že ráno vyrazím na běžkách na Kohútku. Je to ideální trasa, když bych nemohl pokračovat v cestě, otočím se a vrátím se zpět s kopce. Na cestu se vydali téměř všichni běžky-milující ebicyklisté - Šmelcovi s Adélkou, Janatovi Mirak a Martin i Linda Rumlová a Ilona, coby můj fyzioterapeut. Nebudu nic zastírat, jen mírné stoupání na Papajské sedlo mne dokázalo znavit tak, že jsem musel zvolit tempo, se kterým jsem nestačil na ostatní členy výpravy. Když jsme dosáhli Papajského sedla, ostatní již byli někde na cestě na Kohútku. Nikoho jsme nedostihli a když jsme se dotrmáceli na chatu Javorku, ostatní už konzumovali jídla, která si stačili mezitím objednat. Já s Ilonou jsme si objednali jídlo jako poslední a také jsme jako poslední Javorku opouštěli. Netřeba ani jmenovat jídla, která jsme si objednali: polívku česnečku, Halušky s uzeným a cibulkou a k nealkopivu Bernard ještě borůvkové kynuté knedlíky. Notně najedení jsme se pak spolu s Mirkem Janatou vyrazili zpátky do Kýchové, zatímco ostatní již byli dávno někde na zpáteční cestě mezi Kohútkou a Papajským sedlem. Na Papajské sedlo jsme přijeli docela brzy, protože cesta většinou mírně klesala. Trochu jsem se obával prudšího sjezdu ze sedla do Kýchové, ale naštěstí někdo s traktorem prohrnul širokou cestu až do vsi, takže jsme se nemuseli obávat pádů do hlubokého sněhu, ve kterém jsme sami udělali dopoledne stopy a ve kterých by nešlo ani plužit. Do chaty jsme dorazili asi okolo 17. hodiny tj. před večeří po zdolání 18 km. Do Kýchové mezitím přijeli další účastníci SKI: Podžito - Karel Bejček, Míra Korábů, Dušan Šimoník, Jura s Hankou Cábou a Rosťa Šopa. K večeří jsme zasedli zhruba okolo 18. hodiny - k polévce bylo kuřecí stehýnko s rýží. Po večeří byl kulturní program, během kterého Adélka Šmelcerová zahrála mistrně na pianino jednu skladbu ze svého repertuáru a Simulant představil své grafické dílo sestávající se cca z 50 až 60 karikatur ebicyklistů a vytvořené na počest 30. jubilejního ročníku Ebicyklu. Během večera připravil ostatním ebicyklistů ochutnávku znamenitých vlastních vín Mistr Blatnický. K tomu ještě v jídelně Rosťa Šopa narazil soudek z pivem, který jsme vydrželi konzumovat až do nedělního rána.

Pátek 22.2.2013

Už večer se rozhodlo, že další výlet naplánujeme do údolí - do Velkých Karlovic, kde jsou strojově udržované stopy pro běžkaře v nenáročném terénu kopírujícím terén v údolí po vrstevnici jižních svahů údolí Vsetínské Bečvy. Pod sjezdovkou ve Velkých Karlovicích, kam jsme dorazili 3 vozidly, jsme nasadili běžky a vydali jsme se směrem na JV do areálu Razula v Leskovém. Cesta do penzionu Pod pralesem ale i přes 9 km trasy trvala neskutečně dlouho, hustě sněžilo a mírně se i oteplilo. Když jsme dorazili, hned jsme si objednali k obědu polévku česnečku a halušky s bryndzou a uzeným a k tomu nealkopivo Birell. Cesta do Kýchové z Leskového ale byla mnohem "lehčí", protože šoféři se vrátili do V. Karlovic pro svoje auta a pro zbytek výpravy se vrátili s auty do Leskového. To bylo samozřejmě velice příjemné, protože i těch 9 km nám dalo notně zabrat. Po návratu do Kýchové zbyl ještě čas na odpočinek. Pak bylo k večeři s polévkou knedlo, vepřo, zelo a poté Rost'a na chatu přivezl členy kapely Frťan, která se nám ten večer starala o milou zábavu. Mezitím se na nás ze sousední kuchyně hrnuly všelijaké pamlsky (oříšky, slané tyčinky, jednohubky) připravované ebicyklistkami a k tomu všemu bylo čepované pivo a blatnické víno Mistra Blatnického. Kapela Frťan stačila hrát téměř do 2. hodiny ranní a ze svého repertoáru nezapomněla předvést ani hymnu Ebicyklu, kterou si vedle ebicyklistů zazpívali i Hanka Janatová, Kája a Jája Trutnovští, kteří dnes večer na SKI dorazili ještě s Iljušinem, který stačil svojí Mazdou zatarasit příjezdovou silnici k chatě, když nevyjel až nahoru a při klouzání s kopce se vzpříčil mezi bariéry sněhu. Až teprve na závěr večera se ebicyklisté uvolili využít produkci kapely Frťan k tanci, a tak mně a Iloně udělali ebicyklisté kolečko, ve kterém jsme pak spolu dojatě sólo tancovali.

Sobota 23.2.2013

V třetí den se trasy ebicyklistů poněkud rozešli. Zdatnější část ebicyklistů (Mirek Janata, Míra Koráb, Linda Rumlová a Rost'a Šopa) se vydala na Papajské sedlo a odtud se vydala netradičně směrem na JZ na Makytu k nejbližší hospodě. Zbytek ebicyklistů (já s Ilonou, Hanka a Martin Janatovi, Jura s Hankou Cábovi a Dana s Láďou Šmelcerovi) jsme se vydali jen na Papajské sedlo, když jsme se až na sedle vzdali původního záměru podruhé zdolat Kohůtku. Za zkrácení trasy ale mohl velice těžký terén - teploty se dostaly nad nulu, začalo pršet, a také velice pokročilý čas znamenající, že bychom se vrátili do Kýchové až za hluboké tmy. K cestě zpátky do chaty nás tudíž nikdo nemusel dlouho přemlouvát, i když jsme tak ten den zdolali pouze 9 km. Dřívější návrat na chatu jsme ale uvítali myslím všichni. Mne a Ilonu tak stačil navštívit můj dávný kamarád a spolubojovník z vojny Miloslav Staněk se svým synem a přítelkyní a ještě před večeří nám Mistr Blatnický stihl přes projektor promítnout svoje fotky z podzimní dovolené v Izraeli, kam se vydal i s Hankou po stopách Ježíše Krista. K večeři přišel na řadu již klasicky vepřový řízek s bramborem a po večeři ještě další kulturní vložka, během níž se nám fyzicky i pomocí filmu a promítaných fotografií představil cyklista Sváťa Božák, který jako první z Čechů dokončil cyklistický nonstop závod RAAM (Race Across America), během kterého urazil 4800 km asi za 11 dnů !!!! Není nutné zdůrazňovat, že výkon Sváti Božáka všechny ebicyklisty doslova ohromil a to tím, že jde o obyvatele nedalekého Rožnova a na kole za 11 dní urazil vzdálenost, na kterou většině z nás nestačí ani rok. Ještě před půlnocí, kdy byl čas promítnout si další filmy, ebicyklisté shlédli část videa z "Tisícročné halušky 2000" a pak se mohlo již jít spát.

Neděle 24.2.2013

Nedělní ráno bylo opravdu dobré jen pro odjezd domů. Silná obleva zasáhla Moravu a Valašsko zvláště. Postupně jsme zabalili naše zavazadla, odnosili je do aut, vyklidili jsme pokoje, nasnídali se a zhruba okolo 10. hodiny ranní jsme se začali rozjíždět domů. Cesta domů nebyla zdaleka tak náročná jako cesta na SKI, kdy byl ještě silný mráz a sněžilo. Plných 362 km jsme urazili asi za 6 hodin jízdy a tentokrát bez jakýchkoliv problémů na cestě. Pokaždé je to stejné, těch necelých 5 dní na SKI vždy nesmírně rychle uteče. Velký dík opět patří Daně a Láďovi Šmelcerovým za přípravu a organizaci skvělých SKI & Telescopy 2013. Letos jsme si museli pochválit i skvělé sněhové podmínky. Dík samozřejmě patří i Rost'ovi Šopovi a kapele Frťan ! Můj dík ale patří také Lindě Rumlové, která mne střídala za volantem a ze vzdálenosti 730 km odřídila plných 420 km.

Ottakar L.